DZIENNIK URZĘDOWY

obwodu Jędrzejowskiego.

№ 26. Jędrzejów, dnia 25. maja 1916.

1.

DO LUDNOŚCI

Jen. Gubernatorstwa wojskowego!

Na Rozkaz Najwyższy Jego ces. i król. Apostolskiej Mości, mego Najmiłościwszego Pana, obejmuję urząd jenerał-gubernatora wojskowego na austr.-węg. obszarze okupowanym w Polsce. Na tem stanowisku witam jak najgoręcej ludność powierzonego mi kraju.

Zasady sprawiedliwości i życzliwości, któremi mój znakomity poprzednik przy sprawowaniu rządów tego kraju się kierował, będą mi również służyły za wskaźnik. Od Was natomiast oczekuję, że nienagannem zachowaniem się ułatwicie mi życzliwe i przyjazne postępowanie.

Wierny intencyom mego Dostojnego Monarchy, któremu dobro Wasze leży na sercu, skieruję me dążenia ku temu, aby według najlepszych sił łagodzić dalej ciężkie rany, zadane krajowi wojną i popierać dalszy pomyślny rozwój tego kraju.

Zwracam się do Was wszystkich o poparcie mnie w tej pracy; odnoście się do mnie z pełnem zaufaniem.

Lublin, dnia 9. maja 1916.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:

KAROL KUK zbrojmistrz polny, w. r.

E. Nr. 7161 ex 916

2.

Wprowadzenie historycznych nazw dla Nowo-Aleksandryi i Iwangorodu.

Naczelny Wódz armii zarządził na mocy uprawnień przysługujących mu na obszarach Polski, podlegających austr.-węg. administracyi wojskowej, aby miasto Nowo-Aleksandryę oznaczano odtąd jego historyczną nazwą Puławy a Iwangorod historyczną nazwą Dęblin.

Dz. rozp. J. G. W. część VIII. ex 916.

3.

Monopol spirytusowy i wódczany oraz zwalczanie pijaństwa.

Rozporządzeniem c. i k. Naczelnego Wodza armii z 22 kwietnia 1916 № 55 (Dz. rozp, Część XIX) zarządzono co następuje:

I. Rozdział.

Monopol spirytusowy i wódczany.

§ 1.

Monopol przywozu i sprzedaży.

Przywóz spirytusu i wódki do obszaru okupowanego oraz sprzedaż spirytusu i wódki w tym obszarze zastrzega się na rzecz c. i k. Zarządu wojskowego.

Pod nazwą spirytusu rozumieć należy wszelkie pędzone płyny wyskokowe, pod nazwą wódki wszelkie płyny tego rodzaju, które z dodatkiem lub bez dodatku służyć mogą za napój.

§ 2.

Wyjątki z pod monopolu.

Jenerał-Gubernatorstwo może postanowić w drodze rozporządzenia, że pewne rodzaje spirytusu lub wódki wyjęte są w ogóle z pod monopolu przywozu i sprzedaży, lub że przywóz i sprzedaż ich może być pewnym osobom na ich prośbę pozwoloną.

§ 3.

Przywóz i wywóz.

Przywóz spirytusu lub wódki do obszaru okupowanego przez c. i k. Zarząd wojskowy wolny jest od cła.

Przywóz dla celów, określonych w § 4, punkt 1, 2, 3 i 6 ordynacyi cłowej (rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 31. maja 1915 № 15 Dz. rozp.) nie ulega żadnym ograniczeniom.

Wywóz spirytusu lub wódki z obszaru okupowanego jest zakazany; wyjątków od tego zakazu udziela Jenerał-Gubernatorstwo lub organa upoważnione do tego rozporządzeniem Jenerał-Gubernatorstwa.

§ 4.

Upoważnienia do sprzedaży spirytusu lub wódki.

C. i k. Zarząd wojskowy może upoważnić pewne osoby do sprzedaży spirytusu lub wódki przez udzielenie koncesyi na handel spirytusu lub wódki w miarę postanowień II. rozdziału.

Koncesya zastępuje także pozwolenie zakupna (§ 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 15 grudnia 1915, № 47 Dz. rozp.).

§ 5.

Ustanowienie cen.

Ceny sprzedaży spirytusu lub wódki ustanawia Jenerał-Gubernatorstwo w drodze rozporządzenia. Rodzaje spirytusu lub wódki, wyjęte ogólnie na podstawie § 2 z pod monopolu przywozu i sprzedaży, mogą być także wyjęte z pod ustanowionej ceny.

Jenerał-Gubernatorstwo postanawia, po jakich cenach producent musi oddać spirytus i wódkę c. i k. Zarządowi wojskowemu i ustala ceny, po jakich c. i k. Zarząd wojskowy odstępuje je handlarzom. Te ostatnie ceny mają być za wódkę uiszczone w złocie; Jenerał-Gubernatorstwo może w wypadkach godnych uwzględnienia zezwolić na inny sposób zapłaty.

Uchyla się wszelkie pośrednie opłaty od fabrykacyi lub od sprzedaży spirytusu lub wódki, wprowadzonej lub nabytej przez c. i k. Zarząd wojskowy.

II. Rozdział.

Postanowienia przemysłowe.

§ 6.

Władza koncesyonująca, dokument koncesyjny.

Do prowadzenia handlu spirytusem lub wódką potrzebne jest pozwolenie (koncesya) Komendy obwodowej, w której okręgu urzędowym przedsiębiorstwo ma być prowadzone.

Koncesya może być także nadaną dla han-

dlu pewnymi rodzajami spirytusu lub wódki, albo dla pewnych rodzajów przemysłu.

w szczególności:

1. dla handlu takimi rodzajami spirytusu lub wódki, których sprzedaż wyjęta jest z pod monopolu c. i k. Zarządu wojskowego (§ 2),

2. dla handlu takimi rodzajami spirytusu lub wódki, których sprzedaż podpada pod monopol c. i k. Zarządu wojskowego (§ 4),

3. dla wyszynku wódki lub handlu wódką w ilościach mniejszych niż pięć litrów.

Pozwolenie wystawia się w formie dokumentu (dokument koncesyjny).

§ 7.

Posiadacz koncesyi.

Koncesyi udziela się tylko osobom godnym zaufania i nienagannego prowadzenia, które posiadają odpowiedne ogólne i kupieckie wykształcenie.

Prowadzenie przedsiębiorstwa przez dzierżawcę jest zakazane. Prowadzenie przedsiębiorstwa przez zastępcę na rachunek posiadacza koncesyi wymaga pozwolenia Komendy obwodowej. Zastępca musi odpowiadać warunkom pierwszego ustępu.

Po śmierci posiadacza koncesyi może być przemysł prowadzony na podstawie dawnego dokumentu koncesyjnego na czas wdowieństwa na rachunek wdowy, która żyła z nim aż do jego śmierci we wspólnem gospodarstwie domowem, lub na rachunek małoletnich potomków uprawnionych do dziedzictwa aż do ich pełnoletności: o tem należy donieść Komendzie obwodowej i wyznaczyć w razie potrzeby odpowiedniego zastępcę w myśl poprzedniego ustępu.

§ 8.

Wyszynk wódki.

Koncesyi na wyszynk wódki (§ 6, punkt 3) udziela się tylko takim kompetentom, którzy na podstawie innych uprawnień przemysłowych trudnią się w tym samym lokalu podawaniem potraw i wyszynkiem innych napojów.

Gospodarze, o których mowa w pierwszym ustępie, mogą podawać gościom w lokalu gospodnim wódkę w naczyniach niezamkniętych tylko w ilościach najwyżej do jednej ósmej litra

Zresztą wolno spirytus i wódkę sprzedawać tylko w w naczyniach zamkniętych według zwyczajów handlowych, dodawanie tych napojów do spożycia w lokalu sprzedaży nie jest dozwolone.

§ 9.

Lokal przedsiębiorstwa.

Na podstawie tej samej koncesyi może być handel spirytusem lub wódką prowadzony tylko w jednej gminie i tylko w lokalach wymienionych w dokumencie koncesyjnym.

O przesiedleniu w obrębie tej samej gminy należy donieść Komendzie obwodowej przynajmniej na tydzień przed otwarciem handlu w nowym lokalu. Przesiedlenie handlu wódką (§ 9) wymaga zatwierdzenia Komendy obwodowej.

§ 10.

Rodzaj i rozmiary przebsiębiorstwa.

Dokument koncesyjny ustanawia rodzaj i rozmiary przedsiębiorstwa, zwłaszcza rodzaje przedsiębiorstwa, wyliczone w § 6 pod 1, 2. i 3, oraz, czy towar może być oddawany tylko handlarzom, czy także wprost konsumentom,

§ 11.

Nadzór władz.

Prowadzenie handlu spirytusem i wódką stoi pod nadzorem władzy.

Organom, powołanym do wykonywania tego nadzoru, musi być dozwolony wstęp do lokali przedsiębiorstwa, ich przeszukiwanie i wgląd do ksiąg handlowych i innych zapisków o handlu spirytusem lub wódką.

Komendant obwodu może zarządzić, aby lokale, w których sprzedaje się wódkę, były zamknięte w pewne dnie lub o pewnych godzinach.

§ 12.

Zakazane rodzaje sprzedaży.

Używanie automatów do sprzedaży wódki jest zakazane.

Substancye niepłynne, przeznaczone wyłącznie do fabrykacyi wódki, wolno sprzedawać tylko przemysłowcom, uprawnionym do fabrykacyi wódki. Trzymanie takich substancyi w lokalach handlowych ogólnie dostępnych jest zakazane.

§ 13.

Apteki.

Sprzedaż pewnych rodzajów spirytusu lub wódki w aptekach na polecenie lekarskie nie

podpada pod przepisy tego rozdziału.

Aptekarze uprawnieni są bez koncesyi z § 4 do sprzedawania spirytusu i wódek. dopuszczonych według przepisów sanitarnych do sprzedaży w aptekach.

III. Rozdział.

Postanowienia prawno-prywatne.

§ 14.

Niezaskarżalność należytości dłużnych za wypite napoje wyskokowe.

Roszczenia powstałe ze sprzedaży wódki i innych napojów wyskokowych konsumentom nie są zaskarżalne, jeżeli dłużnik w czasie powstania późniejszego roszczenia nie był jeszcze uiścił się z dawniejszego długu takiego samego rodzaju, należącego się temu samemu wierzycielowi.

Roszczenia powstałe z kilkakrotnego podawania wspomnianych napojów temu samemu gościowi w czasie jego nieprzerwanego pobytu w gospodzie lub zamieszkania w tym samym domu zajezdnym, uważa się za jednolite roszczenie.

Długów. niezaskarżalnych w myśl ustępu 1, nie można też potrącać z wierzytelności dłużnika.

§ 15.

Nieważność umów.

Nieważne są:

umowy, dotyczące zastawu i poręczenia dla roszczeń, które według § 14 nie mogą być zaskarżone;

umowy najmu robotników, mocą których robotnik ma otrzymywać pędzone napoje wyskokowe na rachunek płacy,

IV. Rozdział.

Postanowienia karne.

§ 16.

Podawanie napojów wyskokowych niedorosłym i pijakom.

Nie wolno:

1. przy wyszynku lub handlu napojami wyskokowymi podawać lub pozwalać podawać te napoje niedorosłemu dla jego własnego użytku;

2. częstować lub pozwalać częstować niedorosłego napojami wyskokowymi tego rodzaju, w takiej ilości, lub tak często, że użycie ich może szkodliwie oddziałać na jego zdrowie lub rozwój fizyczny.

3. pozwalać niedorosłemu, nad którym się ma nadzór, używać napojów wyskokowych tego rodzaju, w takiej ilości lub tak często, że użycie ich może szkodliwie oddziałać na jego zdrowie lub rozwój fizyczny;

4. podawać lub pozwalać podawać napoje wyskokowe osobie widocznie nietrzeźwej.

§ 17.

Zakaz podawania napojów wyskokowych pewnym osobom.

Komenda obwodowa lub naczelnik gminy do tego przez Komendę obwodową upoważniony mogą wydać zakaz podawania napojów wyskokowych pewnym osobom. Zakaz ten będzie ogłoszony w sposób zwyczajem przyjęty w obrębie, w którym obowiązuje.

§ 18.

Obejście niezaskarżalności należytości dłużnych za wypite napoje wyskokowe; umowy nieważne.

Nie wolno:

1, kazać sobie wystawiać przez dłużnika pretensyi niezaskarżalnej w myśl § 14, lub przez członków jego rodziny, dalej przez osobę dającą mu zastaw lub porękę (§ 15). dokumentu, który nie zawiera tytułu zobowiązania lub zawiera nieprawdziwy tytuł, a ma na celu obejście niezaskarżalności, zakazu potrącania lub nieważności zastawu lub poręki;

2. zapewniać sobie wypełnienie niezaskarżalnej pretensyi, wynikłej ze sprzedaży napojów wyskokowych, przez odebranie słowa honoru, przysięgi lub podobnego zapewnienia;

3. zawierać z robotnikiem umowy, która w myśl § 15 jest nieważną.

§ 19.

Kompetencya karna i wymiar kar.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia lub przepisu, wydanego na jego podstawie, będą—o ile nie podpadają pod surowszą karę—karane przez Komendę obwodową grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Obok kary aresztu może być nałożona grzywna do trzech tysięcy koron.

V. Rozdział.

Postanowienia ogólne i końcowe.

§ 20.

Upoważnienie do wydania zarządzeń wykonawczych.

Jenerał-Gubernator upoważniony jest do wydania wszelkich rozporządzeń i do stworzenia wszelkich urządzen, potrzebnych dla przeprowadzenia monopolu spirytusowego i wódczanego,

§ 21.

Zarządzenia przymusowe.

Koncesya na handel spirytusem lub wódką może być każdej chwili cofnięta.

Koncesya musi być cofnięta, jeżeli odpadną warunki co do godności zaufania i nienaganności posiadacza koncesyi, lub jeżeli przy prowadzeniu przedsiębiorstwa nie dotrzymano niniejszego rozporządzenia lub przepisu, wydanego na jego podstawie, mimo powtórnego ukarania i przestrogi urzędowej.

Dla zapewnienia skutku może Komenda obwodowa zamknąć przymusowo lokal przedsiębiorstwa i zarządzić zajęcie towarów.

§ 22.

Postanowienia przejściowe.

Zapasy spirytusu i wódki. znajdujące się w obszarze okupowanym, przeznaczone na sprzedaż, a nie wprowadzone lub nabyte przez c. i k. Zarząd wojskowy, mogą być sprzedane bez pozwolenia c. i k. Zarządu wojskowego tylko do 15 maja 1916, o ile nie zostały przed tym dniem zgłoszone w Komendzie obwodowej, w której okręgu urzędowym są zamagazynowane.

Zgłaszający otrzymuje potwierdzenie zgłoszenia.

Zapasy niezgłoszone uzna Komenda obwodowa za przepadłe z dniem 15. maja 1916.

Zapasy zgłoszone mogą być sprzedane bez pozwolenia c. i k. Zarządu wojskowego do 1. lipca 1916. Zapasy niesprzedane do tego czasu obejmie c, i k. Zarząd wojskowy po cenach umówionych lub po cenach, po jakich odstępuje się spirytus lub wódkę handlarzom (§ 5, ustęp 2).

Podatki pośrednie, przypadające według ustaw krajowych, mogą być co do zapasów, określonych w pierwszym ustępie, podwyższone w drodze rozporządzenia Jenerał-Gubernatorstwa aż do wysokości stu procent stopy podatkowej.

Osoby, które otrzymały pozwolenie na wywóz pewnego zapasu spirytusu lub wódki z monarchii, mogą ten zapas wprowadzić do 15. maja 1916. Zapasy te podlegają po wprowadzeniu ich przepisom tego paragrafu.

§ 23.

Uprawnienia przemysłowe.

Handel zapasani, o których mowa w § 22, oraz handel tymi rodzajami spirytusu lub wódki, które są wyjęte zpod monopolu sprzedaży, może się odbywać bez koncesyi przedpisanej w § 6, jeżeli handlarz w czasie wejścia w życie tego rozporządzenia był uprawniony do tego na mocy poprzednio nabytych uprawnień przemysłowych.

§ 24.

Uchylenie dawniejszych przepisów.

Uchyla się przepisy rosyjskie. tyczące się przedmiotów uregulowanych w niniejszem rozporządzeniu, w szczególności bonifikacye przy wywozie spirytusu lub wódki.

Pierwszy ustęp nie dotyczy zwrotu uiszczonych podatków.

§ 25.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. maja 1916.

4.

Monopol cukrowy.

Rozporządzeniem c. i k. Naczelnego Wodza armii z 4. maja 1916 № 57. (Dz. rozp. Część XX) zarządzono co następuje:

I. Rozdział.

Monopol cukrowy.

§ 1.

Monopol przywozu i sprzedaży.

Przywóz cukru do obszaru okupowanego i sprzedaż cukru w obrębie tego obszaru za-

strzega się na rzecz c. i k. Zarządu wojskowego.

Pod nazwą „cukier“ rozumieć należy cukier buraczany.

§ 2.

Przywóz.

Przywóz cukru do obszaru okupowanego przez c, i k. Zarząd wojskowy jest wolny od cła.

Przywóz dla celów określonych w § 4, punkt 1, 2, 3 i 6 ordynacyi cłowej (rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 31 maja 1916 № 15 Dz. rozp.), nie ulega żadnym ograniczeniom.

§ 3.

Upoważnienia do sprzedaży cukru.

C. i k. Zarząd wojskowy może upoważnić pewne osoby do sprzedaży cukru, udzielając im koncesyi na handel cukrem.

Koncesya zastępuje także pozwolenie zakupna (§ 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 15. grudnia 1915, № 47 Dz. rozp.).

§ 4.

Ustanowienie cen.

Ceny sprzedaży cukru będą ustanowione w drodze rozporządzenia Jenerał-Gubernatorstwa.

Jenerał-Gubernatorstwo postanawia, po jakich cenach producent musi oddać cukier c. i k. Zarządowi wojskowemu, i ustala ceny, po których c. i k. Zarząd wojskowy odstępuje cukier handlarzom.

Uchyla się wszelkie pośrednie opłaty od fabrykacyi lub sprzedaży cukru.

II. Rozdział.

Koncesya na handel cukrem.

§ 5.

Władza koncesyonująca i dokument koncesyjny.

Koncesyi na handel cukrem (§ 3) udziela Komenda obwodowa, w której obrębie urzędowym przedsiębiorstwo ma być prowadzone.

Pozwolenie wystawia się w formie dokumentu (dokument koncesyjny).

§ 6.

Posiadacz koncesyi.

Koncesyi udziela się tylko osobom godnym zaufania i nienagannego prowadzenia, które posiadają odpowiedne ogólne i kupieckie wykształcenie.

Prowadzenie przedsiębiorstwa przez dzierżawcę jest zakazane. Prowadzenie przedsiębiorstwa przez zastępcę na rachunek posiadacza koncesyi wymaga pozwolenia Komendy obwodowej. Zastępca musi odpowiadać warunkom pierwszego ustępu.

Po śmierci posiadacza koncesyi może być przemysł prowadzony na podstawie dawnego dokumentu koncesyjnego na czas wdowieństwa na rachunek wdowy, która żyła z nim aż do jego śmierci we wspólnem gospodarstwie domowem, lub na rachunek małoletnich potomków uprawnionych do dziedzictwa aż do osiągnięcia pełnoletności; o tem należy donieść Komendzie obwodowej i wyznaczyć w razie potrzeby odpowiedniego zastępcę w myśl poprzedniego ustępu.

§ 7.

Lokal przedsiębiorstwa.

Na podstawie tej samej koncesyi może być handel cukrem prowadzony tylko w jednej gminie i tylko w lokalach wymienionych w dokumencie koncesyjnym.

O przesiedleniu w obrębie tej samej gminy należy donieść Komendzie obwodowej przynajmniej na tydzień przed otwarciem handlu w nowym lokalu.

§ 8.

Rodzaj i rozmiary przedsiębiorstwa.

Dokument koncesyjny ustanawia rodzaj i rozmiary przedsiębiorstwa, zwłaszcza, czy towar może być oddawany tylko drobnym handlarzom, czy także wprost konsumentom.

§ 9.

Nadzór władz.

Prowadzenie handlu cukrem stoi pod nadzorem władzy.

Organom, powołanym do wykonywania tego nadzoru, musi być dozwolony wstęp do lokali przedsiębiorstwa, ich przeszukiwanie i wgląd do ksiąg handlowych i innych zapisków o handlu cukrem.

III. Rozdział.

Postanowienia ogólne i końcowe.

§ 10.

Upoważnienie do wydania zarządzeń wykonawczych.

Jenerał-Gubernator upoważniony jest do wydania wszelkich rozporządzeń i do stworzenia wszelkich urządzeń, potrzebnych dla przeprowadzenia monopolu cukrowego.

§ 11.

Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia lub przepisu, wydanego na jego podstawie, będą —o ile nie podpadają pod surowszą karę—karane przez Komendę obwodową grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Obok kary aresztu może być nałożona grzywna do trzech tysięcy koron.

§ 12.

Zarządzenia przymusowe.

Koncesya może być każdej chwili cofnięta.

Koncesya musi być cofnięta, jeżeli odpadną warunki co do godności zaufania lub nienaganności posiadacza koncesyi, lub jeżeli przy prowadzeniu przedsiębiorstwa nie dotrzymano niniejszego rozporządzenia lub przepisu, wydanego na jego podstawie, mimo powtórnego ukarania i przestrogi urzędowej.

Dla zapewnienia skutku może Komenda obwodowa zamknąć przymusowo lokal przedsiębiorstwa i zarządzić zajęcie towarów.

§ 13.

Postanowienia przejściowe.

Zapasy, znajdujące się w obszarze okupowanym, przeznaczone na sprzedaż, a nie wprowadzone lub nabyte przez c. i k. Zarząd wojskowy, mogą być sprzedane bez pozwolenia c. i k. Zarządu wojskowego tylko do 10. czerwca 1916, o ile nie zostały przed tym dniem zgłoszone w Komendzie obwodowej, w której okręgu urzędowym są zamagazynowane.

Zgłaszający otrzymuje potwierdzenie zgłoszenia.

Zapasy niezgłoszone uzna Komenda obwodowa za przepadłe z dniem 10 czerwca 1916.

Zapasy zgłoszone mogą być sprzedane bez pozwolenia c. i k. Zarządu wojskowego do 10 lipca 1916. Zapasy niesprzedane do tego czasu obejmie c. i k. Zarząd wojskowy po cenach umówionych lub po cenach, po jakich odstępuje się cukier handlarzom (§ 4, ústęp 2)

§ 4. ustęp 3. nie stosuje się do zapasów, określonych w pierwszym ustępie, podatki pośrednie, przypadające według ustaw krajowych mogą być co do tych zapasów podwyższone w drodze rozporządzenia Jenerał-Gubernatora aż do wysokości stu procent stopy podatkowej.

Osoby, które otrzymały pozwolenie na wywóz pewnego zapasu cukru z monarchii, mogą ten zapas wprowadzić do 1. czerwca 1916. Zapasy te podlegają po wprowadzeniu ich przepisom tego paragrafu.

§ 14.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15. Maja 1916.

5.

Posterunek żandarmeryi w Mnichowie - przeniesienie do Brzegów.

Posterunek żandarmeryi mający dotąd siedzibę w Mnichowie przeniesiono z 2 maja 1916. do miejscowości Brzegi.

E. № 6979 ex 916.

6.

Przyjęcie miejscowych kandydatów do c. i k Żandarmeryi w zajętych obszarach Polski.

C. i k. Zarząd wojskowy w zajętych obszarach Polski zezwolił na przyjmowanie dobrowolnie zgłaszających się mieszkańców obszaru okupacyjnego do służby przy żandarmeryi w tym obszarze.

Ponieważ c. i k. Żandarmerya w zajętych obszarach Polski stanowi istotną część składową c. i k. wojsk, przeto dobrowolne wstąpienie do niej musi być uważane jako stojące na równi z dobrowolnem wstąpieniem do c. i k. Siły zbrojnej po myśli Najwyższego postanowienia z 1. października 1914.

1. Warunki przyjęcia:

a). zupełna zdolność do służby wojennej i wiek między 20. a 30. rokiem życia,

b). nieposzlakowane prowadzenie się (sądownie niekarany);

c). znajomość polskiego języka w słowie i piśmie; kandydaci którzy władają także języ-

kiem niemieckim mają pierwszeństwo,

d). stan wolny lub bezdzietne wdowieństwo,

e). zobowiązanie się do pełnienia czynnej służby przy Żandarmeryi w zajętych obszarach Polski przez przeciąg najmniej lat czterech.

Małoletni potrzebują do dobrowolnego wstąpienia pisemnego zezwolenia ojca lub opiekuna potwierdzonego przez gminę.

2. Postanowienia pensyjne:

Przyjęcie następuje najpierw na 6 miesięcy; po tym czasie próbnym nastąpi wcielenie do żandarmeryi.

Pobory początkowe wynoszą dziennie prócz ustalonego relutum etapowego (obecnie 3 K 12 h dziennie)—2 K 74 h jako żołd i 1 K 20 h jako dodatek polowy.

Kandydaci mają przynieść ze sobą odpowiednią odzież, obuwie i bieliznę następnie jednak otrzymają państwowy mundur, buty i uzbrojenie.

Do prośby należy prócz innych oryginalnych dokumentów (metryka, świadectwa szkolne i t.d.) załączyć własnoręcznie przez petenta wystawiony rewers w języku niemieckim lub polskim następującej treści:

Rewers:

Zobowiązuję się w razie przyjęcia mnie do c. i k. Żandarmeryi dla zajętych obszarów Polski pełnić przy niej czynną służbę przez przeciąg najmniej czterech lat.

Data Podpis:

2 świadkowie:

Prośby o przyjęcie należy wnosić do tut. c. i k. Komendy obwodowej najpóźniej do dnia 30. czerwca 1916.

Przyjęci podlegają z dniem wstąpienia do żandarmeryi wojskowym ustawom karnym i przepisom dyscyplinarnym na równi z przynależnymi do c. i k. wojska.

№ R. 464 16.

7.

Utworzenie biura pośrednictwa pracy.

Dla zabezpieczenia bytu robotników, którzy z powodu wojny utracili pracę, urządziła tutejsza c. i k. Komenda obwodowa biuro pośrednictwa pracy.

Biuro to pośredniczy bezpłatnie w uzyskaniu posad w Galicyi i t. d.

Nadarza się przeto wszystkim robotnikom zawodowym możność dobrego zarobku stosownie do zawodowych wiadomości, w tych gałęziach przemysłu, w których już pracowali.

Przyjmuje się również i robotników rolnych.

Każdego robotnika bierze Komenda obwodowa w ochronę prawną, albowiem pod jej kontrolą będą zawierane kontrakty.

Zgłoszenia przyjmuje i wyjaśnień udziela Biuro pośrednictwa pracy przy Referacie przemysłowym w c. i k. Komendzie obwodowej w Jędrzejowie, II schody.

8.

Młocka zboża.

Wszelkie gatunki zboża ze zbioru zeszłorocznego muszą być wymłócone najpóźniej do 15 czerwca b. r a cała nadwyżka zboża odstawiona do Komendy obwodowej.

Jeśli po tym terminie zostanie u kogoś znalezione zboże niewymłócone lub nadwyżka zboża, to zboże ulegnie konfiskacie a właściciel będzie ukarany grzywną od 50 do 2000 koron.

9.

Żniwa w roku bieżącym.

Celem zgłoszenia tegorocznych plonów zostaną wydane karty zgłoszeń, a to dla wsi białe dla wielkiej posiadłości niebieskie. Sołtysi pod kierownictwem sekretarzy gminnych względnie właściciele dóbr mają je starannie wypełnić i najpóźniej 10 czerwca oddać w kancelaryi gminnej.

Sekretarze gminni wpiszą zgłoszenia do udzielonych gminom sumarycznych wykazów i przedłożą te wykazy wraz z kartami zgłoszeń osobiście Komendzie obwodowej najpóźniej 15 czerwca.

Wymiary powierzchni podane w zgłoszeniach sprawdzą ustanowione w tym celu osobne wojskowe komisye Komendy obwodowej przez ponowne pomiary.

Za nieprawdziwe podanie wymiarów powierzchni i stanu gruntów, jak również za niedotrzymanie wyżej oznaczonych terminów do oddania formularzy będą nałożone grzywny a rzeczą jest wójtów, sekretarzy gminnych i sołtysów zawczasu odpowiednio ludność wiejską pouczyć.

10.

Nasienie łubinu.

Ponieważ w najbliższym czasie nie można liczyć na dowóz sztucznych nawozów (saletry chilijskiej, siarczanoamonu i t. d.) leży w interesie rolnictwa wogóle a obwodu Jędrzejowskiego w szczególności, aby dla przyszłych wiosennych zasiewów mieć dostateczną ilość nasion przysparzających ziemi nawozu azotowego.

Wobec tego wszystkie pola obsiane łubinem a wedle możności także innemi roślinami strączkowemi (jak wyka, groch, seradella i t. p.) należy pozostawić do zbioru nasion a nie zaorywać.

Ścisłe przestrzeganie tego rozporządzenia kontrolować będzie w poszczególnych gminach Komisya rolna oraz Żandarmerya. Niestosowanie się do tego rozporządzenia spowoduje karę pieniężną.

11.

Tępienie ostu.

Wobec pojawienia się w zbożach jarych wielkiej ilości ostu nakazuje się wszystkim gospodarzom tępić oset przez podcinanie korzeni nożami lub łopatkami pod powierzchnią ziemi lub też przez wyrywanie z korzeniami. Taksamo ma być oset rosnący na miedzach, przy drogach, na nieużytkach i t. d. usunięty do 1. lipca 1916.

Za wykonanie tego rozporządzenia odpowiedzialni są wójtowie, sołtysi i właściciele (dzierżawcy, administratorowie) majątków ziemskich.

Poleca się Komisyom rolniczym pouczyć włościan o ważności tego rozporządzenia i wraz z żandarmeryą kontrolować jego wykonanie.

12.

Organizacya Sądów

Organizacya Sądów została zmienioną rozporządzeniem Naczelnego Wodza armii z dnia 9. maja 1916 № 58. dziennika rozporządzeń c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce.

Sądownictwo, oile nie jest przekazane Sądom wojskowym (polowym), sprawują po części Sądy pokoju w pierwszej instancyi, a Sądy obwodowe w drugiej instancyi, po części zaś Trybunały w pierwszej instancyi a Sąd apelacyjny Jenerał-Gubernatorstwa w drugiej instancyi.

Sądy gminne nosić mają odtąd nazwę Sądów pokoju, a kompetencya ich zostaje zrównana z kompetencyą Sędziów pokoju. Co do składu ich i toku urzędowania obowiązują przepisy, obowiązujące dla Sądów gminnych.

Wskutek środków prawnych od wyroków Sądów pokoju tutejszego obwodu orzeka c. i k. Sąd obwodowy w Jędrzejowie pod przewodnictwem państwowego sędziego cywilnego, powołanego przez Jenerał-Gubernatora, wotantami są sędziowie pokoju tutejszego obwodu. (Zjazd sędziów pokoju).

Wszystkie sprawy o podbijanie cen z całego tutejszego obwodu zostały przekazane Sądowi pokoju w Jędrzejowie.

Do wykonywania sądownictwa z sprawach, które nie są przekazane Sądowi pokoju, zostają utworzone Trybunały: w Kielcach (dla tutejszego obwodu), Lublinie, Radomiu i Piotrkowie.

Rozporządzenie powyższe wchodzi w życie z dniem 1. czerwca 1916.

13.

Zapomogi i pobory pensyjne dla poddanych rosyjskich w zajętych obszarach Polski.

Poniżej podaje się do ogólnej wiadomości postanowienia rozporządzenia c. i k. Naczelnej Komendy armii z dn. 4 marca 1916 M. V. № 19039/S odnośnie do zapomóg i poborów pensyjnych dla poddanych rosyjskich w c. i k. obszarze okupowanym.

Pobieranie pensyi przez funkcyonaryuszy państwa rosyjskiego pozostałych w zajętych obszarach, dalej zapomogi dla pozostałych rodzin tych funkcyonaryuszy państwowych, którzy wskutek wojny znajdują się poza obszarem okupacyjnym, oraz dla rodzin żołnierzy, zostają przy zniesieniu dotychczasowych rozporządzeń w następujący sposób jednolicie uregulowane:

1. Warunkiem dla przyznania poborów lub zapomóg jest we wszystkich wypadkach rzeczywista potrzeba z powodu braku dochodów prywatnych, z których możnaby zaspokoić potrzeby życiowe, ponadto muszą funkcyonaryusze państwowi, emeryci i wdowy (sieroty), wykazać legalnym dowodem swoje prawo do poborów z środków państwowych.

2. Urzędnicy państwowi i słudzy.

Funkcyonaryusze państwowi (włącznie ze służbą kolei państwowych) mogą za wynagrodzeniem otrzymać zajęcie w zarządzie, o ile

to możliwe, w charakterze odpowiadającym ich poprzedniemu stanowisku.

Uzyskanie posady czyni się zależnem od tego, że urzędnicy w piśmiennem oświadczeniu stosownie do postanowień konwencyi hagskiej z dnia 18 października 1907 r. zobowiążą się powierzony im urząd lojalnie i sumiennie spełniać, nic nie czynić i wszystkiego zaniechać, co tylko mogłoby szkodę przynieść austryacko-węgierskiemu zarządowi na obszarach zajętych.

Wysokość wynagrodzenia, które nie może przekraczać pobieranych ostatnio od dotyczącego państwa poborów oznacza wojskowe Jenerał-Gubernatorstwo.

3. Urzędnicy państwowi i służba (włącznie ze służbą kolei państwowych), którym nie może być udzielony zarobek przez danie im posady w zarządzie, mogą otrzymywać zapomogi w wymiarze połowy ostatnio pobieranej pensyi bez dodatków.

4. Emerytom oraz oficerom rosyjskiego zarządu państwowego można na ich prośbę wypłacać.

a) pełną emeryturę, o ile ona podług książki emerytalnej, względnie ostatniego wykazu płatniczego nie przewyższa 20 Kor. (10 rb.) miesięcznie;

b) kwotę 20 Kor. miesięcznie przy emeryturach od 20—40 Kor. (10—20 rb.);

c) połowę emerytury przy emeryturach powyżej 40 Kor, (20 rb.).

5. Wdowom i sierotom po funkcyonaryuszach państwowych należy wypłacać pobory według postanowień punktu 4.

6. Pozostałym rodzinom rosyjskich funkcyonaryuszy państwowych, które dowodnie utrzymywane były z dochodów głowy rodziny i które nie mogą rościć sobie prawa do ustawowych poborów po myśli punktów 3, 4, 5, albo też do zapomóg po myśli punktu 7, mogą być przyznane stałe zapomogi w wysokości 60 hal, dziennie dla każdego z członków rodziny, żyjącego we wspólności rodzinnej i starszego ponad 5 lat, w wysokości 30 hal. dziennie dla członków rodzin poniżej 5 lat i w wysokości 1 Kor. dziennie dla osób pojedyńczych nie żyjących w spólności rodzinnej.

Ogólna suma zapomóg, pobieranych przez członków jednej spólnie żyjącej rodziny nie może przewyższać kwoty 45 K. miesięcznie i nie może też być większą od ostatnio pobieranych poborów utrzymującego rodzinę.

7. Zapomogi dla rodzin żołnierzy rosyjskich (osób niższych stopni wojskowych), które nie mają prawa do korzystania z zasiłków pieniężnych podług punktu 6, wynoszą 40 halerzy dziennie dla każdego żyjącego w spólności rodzinnej, a starszego ponad 5 lat członka rodziny, 20 hal. zaś dla każdego członka rodziny poniżej 5 lat.

Ogólna suma pobieranych przez członków jednej spólnie żyjącej rodziny zapomóg nie może żadną miarą przewyższać 30 kor. miesięcznie i nie może być większą niż ostatnio przez utrzymującego rodzinę osiągnięty przeciętny dzienny zarobek.

Prośby o te wsparcia muszą być przez odnośną gminę pod osobistą odpowiedzialnością naczelnika gminy potwierdzone i przez odnośny posterunek żandarmeryi sprawdzone.

8. Zapomogi i wsparcia dla biednych austryacko-węgierskich poddanych, oraz dla przynależnych do państw sprzymierzonych, zastrzeżone są zarządowi ubogich i mogą być tylko w wypadkach chwilowej i nieodzownej potrzeby, w niezbędnej wysokości udzielane; nigdy jednak zasadniczo z pominięciem rodzimej władzy i bez zastrzeżenia zwrotu.

Podania o zapomogi dla rodzin zmobilizowanych i o wszystkie inne ustawowo przysługujące wsparcia z funduszów publicznych wnosić należy do właściwej władzy w kraju rodzinnym.

9. Powyższe postanowienia wchodzi w życie na obszarach podlegających c, i k. Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu w Lublinie z dniem 4 marca 1916 r.

14

Handel towarami w obszarze okupowanym.

Celem ujednostajnienia i ułatwienia handlu towarami w c i k. obszarze okupowanym, podaje się poniżej do wiadomości w myśl rozkazu c. i k. Generalnego Gubernatorstwa Wojskowego E. № 1289/16 z 22. marca 1916. najważniejsze artykuły handlowe, uporządkowane podług istniejących i dla handlu wydanych przepisów.

Rozróżnia się w ogólności następujące kategorye:

1. Towary zmobilizowane:

Tu należą:

a) zboże (pszenica, mieszanka, żyto, jęczmiona, owies, kukurydza, hreczka, proso).

(Rozporządzenie № 20. Naczelnego Wodza Armii z 27 czerwca 1915 r. dz. rozp. cz. V.)

b) Mąka i przetwory mączne, len i rzepak.

(Rozporządzenie Naczelnego Wodza Armii № 27 z 26 lipca 1916 dz. rozp. cz. VI.)

Kupowanie powyższych towarów, może odbywać się tylko przez organa c. i k. Zarządu Wojskowego.

c) Tytoń i wódka: dla handlu tych towarów istnieją osobne zarządzenia i przepisy.

2) Towary zajęcia:

Tu leżą:

a) Produkty i przetwory kartoflane z wyjątkiem spirytusu.

b) Słód i produkty słodowe (kwiat słodowy)

c) Karma treściwa.

d) Owce i produkty olejne wszelkiego rodzaju, makuchy rzepakowe i lniane i inne (stałe) pozostałości przy fabrykacyi oleju, także mielone.

e) Cukier buraczany z produkcyi obszaru okupowanego.

f) Melassa.

g) Nasiona rzepakowe i buraczane, siemie lniane i konopne, nasienie maku, nasiona wszystkich rodzajów traw i chmiel.

h) Siano, koniczyna, słoma i sieczka.

i) Przędziwo lniane, nici wszelkiego rodzaju, juta, przędziwo konopne i jego odpadki, stare liny, gurty, płachty konopne i t. d.

j) Skóry wszelkiego rodzaju z wyjątkiem skór galanteryjnych.

k) Garbnik i ekstrakty garbnicze.

l) Żywica i kalafonia, terpentyna i olej terpentynowy.

m) Surowe i wyprawione futra i skóry.

n) Wełna owcza i wełna wszelkiego rodzaju, i bielizna ręcznie i fabrycznie wykonana.

o) Szmaty wszelkiego rodzaju.

p) Drzewo na kolby do strzelb.

b) Maź pogazowa, jakoteż wszystkie lekkie i ciężkie oleje z mazi pogazowej.

r) Azbest surowy, wory z juty i wory wszelkiego rodzaju.

s) Saletra, kwas azotowy. kwas siarczany, olej (t. j. kwas siarczany przeszło 100 proc.) aceton, alkohol, gliceryna, octan wapniowy.

t) Gumy samochodowe, kauczuk surowy, stare gumy i kauczuk wszelkiego rodzaju i t. d.

Kupowanie tych towarów jest dozwolone tylko organom c. i k. Zarządu Wojskowego, albo osobom, które do tego otrzymały wyraźne pełnomocnictwo; przy tem uważa się pozwolenie na wywóz wydane przez c. i k. Centralę towarową, za wystarczającą legitimacyę.

Sprzedaż i wywóz do innych obwodów, może się odbywać tylko za osobnem pozwoleniem c. i k. Zarządu Wojskowego.

Zajętemi skórami rozporządza wyłącznie Urząd zajęcia skór przy c. i k. Komendzie obwodowej w Radomiu.

3) Towary, którymi handel jest ograniczony;

Do tych należą:

a) Kartofle i buraki wszelkich rodzajów i ich produkty przetworcze.

b) Woły, owce, świnie, kozy, konie, drób wszelkiego rodzaju.

c) Świeże i przyrządzone mięso, dziczyzna

d) Świeże i marynowane ryby.

e) Jaja.

f) Mleko i produkty mleczne.

g) Słonina, roślinne i zwierzęce tłuszcze do pokarmów, jak również surowy łój i łój koński

Do wywozu tych towarów z obszaru okupowanego, potrzeba pozwolenia Centrali Towarowej, do zakupna pozwolenie tej Komendy obwodowej, w której obszarze kupno jest zamierzone. Kupcy z innych obwodów, mają się zgłaszać o zezwolenie kupna do Komendy z pismem polecającem tej Komendy obwodowej, na której obszar ma być dany towar przewieziony.

W piśmie polecającem, należy dokładnie przytoczyć, czy kupujacy jest zawodowym kupcem i czy uiścił podatek patentowy.

4) Towary, którymi handel jest dozwolony bez ograniczenia.

Tu należą towary niewymienione w punkcie 1. 2. 3. § I. rozp. Naczelnego Wodzą Armii № 47 z 15 grudnia 1915 i wszystkie inne towary nieskontygentowane (Punkt 5).

Handel tymi towarami nie ulega na obszarze c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego, żadnemu ograniczeniu. Natomiast od kupowania w celu wywozu z obszaru okupowanego, jest potrzebne pozwolenie c. i k. Centrali Towarowej, o ile te towary są wymienione w § 1. wyżej cytowanego rozp. Naczelnego Wodza Armii.

5) Towary skontyngentowane:

Z reguły jest zabroniony wywóz towarów skontyngentowanych (t. j. takich, które na podstawie pozwolenia Urzędów wywiadowczych z Monarchii zostały przywiezione do obszaru okupowanego) a to z obszaru tego obwodu, dla którego są przeznaczone.

Wyjątek stanowią tylko całkiem małe ilości towarów w bezpośrednim handlu z sąsiednimi obwodami, jeżeli tego miejscowe stosunki wymagają.

Wywóz towarów skontyngentowanych z obszaru obwodu, będzie jako niestosowanie się do powyższego zarządzenia, karany grzywną do 2000 K, lub aresztem do 6 miesięcy z wyjątkiem, że obwiniony wykaże się wyraźnem pozwoleniem Komendy obwodowej.

15.

Podróże do Niemiec z obszaru okupowanego.

Osobom, mającym zamiar udać się z c. i k. obszaru okupowanego do Niemiéc, nawet gdy już posiadają przepisany paszport do podróży, jedynie w tym wypadku wolno przekroczyć granicę państwa niemieckiego, gdy mogą wykazać się specyalną przepustką, wystawioną przez zastępcę Jeneralnego sztabu armii w Berlinie.

Wiza niemieckiego zastępstwa dyplomatycznego lub konsularnego, wymagana prócz tego dla podróży do Niemiec, może być umieszczona na paszporcie dopiero po uzyskaniu powyż wspomnianej przepustki.

E. № 5639 ex 916.

16.

Opodatkowanie drożdży prasowanych.

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Naczelnej Komendy armii № 28432 z 17 kwietnia 1916 r. tudzież Art. 43 i 48. konwencyi hagskiej zarządziło c. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo co następuje:

Drożdże prasowane tutejszego i zagranicznego pochodzenia mają być podciągnięte pod opłaty konsumcyjne według jednolitej stopy podatkowej po 32 kop. od 1 funta rosyjskiego. Opodatkowanie drożdży prasowanych ma nastąpić za pomocą banderoli.

Rozporządzenie to wchodzi w życie dnia 15 maja 1916 roku.

Od drożdży będących w obiegu przed tym terminem, które nie zostały opodatkowane według wspomnianej stopy, a znajdować się będą w dniu 16 maja 1916 r. w miejscach sprzedaży lub w transporcie, ma być ściągnięty uzupełniający dodatkowy podatek, którego wysokość równać się będzie różnicy pomiędzy dotychczasową a obecną stopą podatkową.

E. № 6750 ex 916.

17.

Zagraniczne sorty papierów.

Odnośnie do artykułu 10 „Wyciąg z cennika wyrobów tytoniowych dla okupowanego obszaru z ważnością od 15 marca 1916 r.", umieszczonego w tut. Dzienniku urzędowym z 5 maja 1916 r. №25, podaje się do publicznej wiadomości, że w ostatnim czasie dopuszczone zostały do ogólnej sprzedaży następujące zagraniczne sorty papierosów:

niemieckiego pochodzenia w pudełkach bez banderoli:

1) Rittmeister (z ustnikiem albo złotą okładką) Cena 5½ hal. za sztukę
2) Reichsadler Cena 6 hal. za sztukę
3) Kaiser Dubec Cena 8 hal. za sztukę

Oprócz tego ukażą się w najbliższym czasie w ogólnej sprzedaży następujące marki papierosów duńskiego pochodzenia:

1) Diplomat — Cena 8 hal. za sztukę
2) Cairo — Cena 4 hal. za sztukę
3) Nobel 50 — Cena 4 hal. za sztukę

E. № 5637 ex 916.

18.

Wprowadzenie ograniczonego cywilno-osobowego i cywilno-towarowego ruchu na liniach CHOŁM — KOWEL i KOWEL — SOKAL.

Z ważnością od dnia 1 maja 1916 roku podjęto na liniach CHOŁM — KOWEL i KOWEL — SOKAL na podstawie „Taryfy dla przewozu osób, psów i bagaży na liniach c, i k. wojskowej kolei „północnej", ważna od 1 marca 1916 r." jak i „Taryfy dla przewozu towarów cywilnych, żywego bydła i martwych ciał na liniach c. i k. wojskowej kolei „północnej", ważna od 1 lutego 1916 roku", ruch osób cywilnych, bagaży i towarów z następującemi ograniczeniami:

A, Ruch osobowy i towarowy:

1. Każda osoba cywilna musi, jeżeli granicę ściślejszego obszaru wojennego, tymczasowo rzekę Bug, przekracza, posiadać oprócz przepisanego **paszportu** także legitymacyę podróżną wystawioną przez Komendę 4 Armii (Oddział kwatermistrza),

2. Dokumenta podróży (paszporty albo legitymacje podróżne) osób cywilnych, które z zakażonych okolic pochodzą i **nieodzownie** z prywatnych albo publicznych przyczyn do podróżowania są zmuszone, muszą być urzędowo lekarskiem poświadczeniem zaopatrzone, że podróżujący od robactwa jest wolny i że na mocy tego lekarskiego badania, albo jeżeli możebne na podstawie 14-stodniowej obserwacji także od chorób zaraźliwych jest wolny.

B. Ruch towarowy:

Do przewozu będą przyjmowane następujące towary:

1. Żywność:

a. łatwo psująca się żywność, jak mięso, wyroby mięsne, zwierzęta zabite (także zwierzyna), ryby, mleko, masło, ser, chleb i ciastka, drożdże, smalec do pieczenia, sól, dalej także zwierzęta żywe;

b. inna żywność jakoto: oliwa, masło margarynowe, jaja, zboże, mąka, ziemniaki, ryż, owoce strączkowe, kawa i surogaty kawy, herbata, czekolada, kakao, cukier, korzenie, ocet, kwas octowy, woda mineralna, spirytus (niedenaturowany).

2. Materjały sanitarne (także apteczne) środki dezynfekcyjne.

3. Paliwo (także materjały do oświetlenia).

a. węgle dla publicznych zakładów, jak i do domowego użytku;

b. inny opał i materjały do oświetlania: drzewo opałowe, nafta (petroleum), benzyna, spirytus do palenia, świece, sztyfty węglowe i żarówki.

4. Tytoń i wyroby tytoniowe.

5. Opakowania (także worki zbożowe), lecz tylko wtedy, gdy do napełniania, albo próżne, z powrotem odsyłane będą.

6. Żywność dla zwierząt, jakoto: siano, słoma, owies, otręby, sieczka, buraki dla bydła.

7. Inne ważne zapotrzebowania i rzeczy do używania jakoto: nasiona, oliwa do nacierania maszyn, zapałki, mydło, materjały do wyrobu mydła, papier wszelkich gatunków, tkaniny i wełniane towary.

E. № 7343

19.

Wypadki przejeżdżania zwierząt.

Mnożą się wypadki potrącenia lub przejechania przez pociągi wolno puszczonych koni i bydła.

Ostrzega się mieszkańców miejscowości położonych koło kolei wojskowej, aby nie puszczali bez nadzoru, bydła na pastwiska w pobliżu urządzeń kolejowych, a to celem uniknięcia z jednej strony niebezpieczeństwa dla ruchu pociągów z drugiej zaś strony szkody dla właściciela bydła w razie przejechania.

E. № 7059 ex 916.

20.

Ubezpieczenie życiowe.

Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie otzymało zezwolenie na prowadzenie agend ubezpieczeń na życie (w obszarze okupowanym)

W Lublinie powstanie zastępstwo towarzystwa.

E. № 7152 ex 916.

21.

Towarzystwo „Snop“.

Podaje się do wiadomości, że warszawskie towarzystwo ubezpieczeń „Snop“, którego firma brzmi obecnie „Towarzystwo wzajemnego ubezpieczenia od ognia Snop“, otrzymało pozwolenie na przyjmowanie w obrębie wojskowego Jenerałgubernatorstwa ubezpieczeń od ognia budynków, których wartość szacunkowa przenosi 5000 rubli, a także na przyjmowanie ubezpieczenia ruchomości w miastach i fabrykach; pozwolenie to udzielono pod warunkiem założenia filii na obszarze wojskowego Jenerałgubernatorstwa.

E. № 4499 ex 916.

22.

Wyrok.

Sąd c. i k. Komendy obwodowej w Łucku jako sąd doraźny po przeprowadzonej rozprawie doraźnej, uznał wyrokiem z dnia 3. maja 1916. K 159/16 Maciej Staszczuka z Lubczy, winnym zbrodni przeciwko władzy wojennej państwa, wedle § 327 uk. przez to popełnionej, że w niewolę wziętemu żołnierzowi rosyjskiemu, pomocnym był w ucieczce, przez dawanie mu pomieszkania i pożywienia, jakoteż przez dostarczenie ubrania cywilnego i ukrycie ubrania wojskowego, a w końcu przez dostarczenie mu paszportu na obce imię opiewającego i za to skazał go na karę śmierci przez powieszenie.

Wyrok wykonano w dniu 4. maja 1916,

Tymsamym wyrokiem skazano Martunę Bobik za to samo przestępstwo na karę ciężkiego i zaostrzonego więzienia przez lat 18— zaś Wiktora Bobrika na karę ciężkiego i zaostrzonego więzienia przez lat 12.

E. № 7342 ex 916.

23.

List gończy.

W nocy na 6. maja b. r. około godziny

4-ej rano, zbiegli z aresztu polowego w Wierzbniku znany bandyta Wojtek MARZEC względnie Gołębski tudzież Franciszek POTRZESZCZ.

1) Wojciech MARZEC z Mirocic obwodu kieleckiego, lat 22 smukły, włosy czarne, krótko ostrzyżone, czarny mały wąsik. Odziany w krótką ciemno granatowę marynarkę i ciemno popielate spodnie, nosi ciemno granatową w kraju w użyciu będącą czapkę ze skórzanym daszkiem.

Przebywał on zwykle w Bostowie, gmina Rzepin obwodu iłżeckiego jakoteż w Jeziorku, Rzuchowie i w Trochowinach obwodu kieleckiego.

Jako szczególnę znamie posiada on na prawym policzku pod okiem bliznę pochodzącą z postrzału.

2) Franciszek POTRZESZCZ w Gatce, gmina Mirzec, obwodu iłżeckiego urodzony, lat 20 do Gatki przynależny i tamże zamieszkały. średniego wzrostu, silnie zbudowany, jasne włosy i takiż mały wąsik, niebieskie oczy, szpiczasty nos posiada jako szczególne znamię na prawym policzku większą ilość ropiących różnej wielkości wyprysków.

Ubrany był w ciemno popielatą marynarkę i takiegoż koloru spodnie. Bliższego opisu jego odzienia nie posiada się.

Ostatnio wymieniony podejrzany był o zbrodnię zabójstwa popełnioną w sierpniu 1914 na osobie Lajbusia Kupferschmieda z Gatki.

Temu którzy wskaże ślady prowadzące do ich ujęcia lub też sam ich pojmie zapewnia się nagrodę w kwocie 500 koron.

Uprasza się wszystkie Komendy obwodowe i władze bezpieczeństwa aby za wyżej wymienionymi śledziły, w razie schwytania przyaresztowały i odstawiły do sądu wojskowego c. i k. Komendy obwodowej w Wierzbniku lub innego bliżej położonego sądu wojskowego.

E. № 6850 ex 916.

24.

Awizo.

Nawóz sztuczny.

Towarzystwo akcyjno dla przemysłu chemicznego „Strem" w Strzemieszycach offeruje mączkę kościaną po cenie 3000 koron za 100 q loko fabryka. Zamówienia przyjmuje referat rolniczy Komendy obwodowej.

Maszyny rolnicze.

Części składowe maszyn rolniczych oraz przyrządy rolnicze, jak kosy lub sierpy można zamawiać przez Komendę obwodową.

Pasy do wiązania snopów.

Pasy do wiązania snopów można zamawiać przez Komendę obwodową.

C. i k. Komendant obwodowy

Emil Hofsass,

pułkownik, w. r.